

วิธีการสอนที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียน

Teaching Methods Affecting Student Developments according to the Thai Qualifications Framework for Higher Education (2009) and Their Readiness for ASEAN Community

วีระวรรณ ศรีตะลานุคค์¹
Werawaon Sritalanook¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์วิธีการสอนที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประชากรเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ จำนวน 15,389 คน คิดเป็นตัวอย่าง 390 คน ($p < 0.05$) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่างวันที่ 3-11 ธันวาคม 2555 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าที่ และการสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์ค่าที่

ผลการวิจัย พบว่า วิธีการสอนโดยนักศึกษาได้ศึกษาเนื้อหาก่อนการเรียน ระบุปัญหาและความจำเป็นของเรื่องที่จะเรียน จำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ และอภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการครบทุกด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 การร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการประเมิน วิธีการสอนโดยการฝึกทักษะจากบทเรียน และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนส่งผลเชิงลบต่อพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษ การให้นักศึกษาจำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้และการที่นักศึกษาได้อภิปรายประเด็นต่างๆ อย่างเสรีมิได้ส่งผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แต่การทำการบ้านหรือโครงการ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์
werawonsri@gmail.com

¹ Assistant Professor Dr. Faculty of Agriculture and Technology, Rajamangala University of Technology Isan Surin campus.

การร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนส่งผลเชิงบวกต่อความพร้อมการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

คำสำคัญ: วิธีการสอน พัฒนาการของนักศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

Abstract

The objectives of this research were to analyzed and to synthesized the teaching methods affecting student developments according to the Thai Qualifications Framework for higher education - TQF (2009), and their readiness for ASEAN Community. Population was 15,389 making 390 samples ($p < 0.05$) involving undergraduate students in 3 higher educational institutes in Surin; Rajamangala University of Technology - Isan, Surin Campus, Surindra Rajabhat University, and Boromarajonani College of Nursing, Surin. Data were collected during December 3 – 11, 2012 and analyzed by using the means and the t-test, and synthesized by using the t-test results.

Results were that teaching methods of students' premier study, identifying problems and needs of study topics, identifying study topics, and wide-opened discussion helped students develop in all of the required areas according to TQF (2009). Student participations in the university activities helped them develop skills of moral, knowledge, inter-personal relationships and responsibilities, and evaluation. The teaching methods of skills practices after lessons and technology usages negatively affected on their English skill developments. Students' identifying study topics and wide-opened discussion did not affect their readiness to ASEAN Community. But doing homework/projects, participating in university activities, and using technology in their learning positively affected their readiness for ASEAN Community.

Keywords: teaching methods, student developments, Thai Qualifications Framework for Higher Education (2009), Students' Readiness for ASEAN Community

บทนำ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหา สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่นๆ สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และมีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ โดยได้จำแนกรายการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็น 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กรอบมาตรฐานนี้ ส่งผลให้คณาจารย์ต้องจัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่ตนทำการสอน ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดทำวิธีการสอนเพื่อให้ให้นักศึกษามีพัฒนาการครบทั้ง 5 ด้านดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคณาจารย์ในระดับอุดมศึกษามีได้วุฒิทางการศึกษา โดยผลจากการอบรมเรื่อง การจัดทำรายงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ในวันที่ 27 และ 28 มีนาคม 2555 ของคณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสุรินทร์ ส่วนหนึ่งพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่โดยเฉพะอย่างยิ่งอาจารย์ใหม่ ประสบความยุ่งยากในการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา ที่ต้องครอบคลุมวิธีการสอนนักศึกษาที่สามารถก่อให้เกิดพัฒนาการครบทุกด้านในตัวนักศึกษา จึงนำสู่ประเด็นปัญหาหลัก คือ คณาจารย์ควรจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนอย่างไรเพื่อให้นักศึกษามีพัฒนาการตามกรอบมาตรฐานดังกล่าว และมีความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ (วรวรรณ ศรีตะลานุกุ์, 2555) เพื่อให้ได้วิธีการสอนระดับอุดมศึกษาที่มีผลต่อพัฒนาการทั้ง 5 ด้านของนักศึกษา รวมถึงคุณลักษณะความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อันสามารถเชื่อมโยงไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการอุดมศึกษา ช่วยให้ผู้สถาบันอุดมศึกษาได้ข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาคณาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนการสอนและดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความจำเป็นต้องการในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งผลที่สุดย่อมช่วยให้อุดมศึกษาไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์

สังเคราะห์ค่าที่ของวิธีการสอนที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้จำแนกเป็น 5 ประเด็น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความมุ่งหมายให้มีการจัดการศึกษาเพื่อ

พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในการจัดการเรียนการสอนต้องยึดหลักให้ผู้เรียนมีความสำคัญ ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของตน สาระเนื้อหาของบทเรียนต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม อาทิ ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา และความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในการจัดการเรียนการสอนต้องจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่พึงงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และให้มีการจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

2. ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

พ.ศ. 2552 ประกอบด้วยทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ 5 ด้าน และแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิด และทำให้เกิดรายการในแบบสอบถามเพื่อให้ได้พัฒนาการของนักศึกษาในแต่ละด้าน กล่าวคือ ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1974) และศีล 5 ในพระพุทธศาสนาซึ่งถือเป็นพฤติกรรมพื้นฐานที่ต้องห้ามของพุทธศาสนิกชน ทำให้ได้รายการพัฒนาการของนักศึกษา จำนวน 14 ข้อความ ซึ่งประกอบ ด้วยพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ได้แก่ รับผิดชอบต่อการกระทำของตน กระตือรือร้นที่จะได้คะแนนสูง ทำตามมติของกลุ่ม เป็นคนตรงเวลา เคารพตนเอง และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น มีใจใฝ่สันติ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ มีเหตุผล ฝ่าฝืนระเบียบ และกฎหมาย เบียดเบียนผู้อื่น ผิดจารีตประเพณีทางเพศ พุดจาโกหกหลอกลวง และเสพสิ่งเสพติด ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านความรู้ของ บลูม (Bloom, 1956) และทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ (Bruner, 1977) เกี่ยวกับการพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้ได้รายการพัฒนาการของนักศึกษา จำนวน 4 รายการ ได้แก่ สามารถให้ความหมายของสิ่งที่เรียนรู้ สามารถสร้างทางเลือกจากสิ่งที่เรียนรู้ สามารถอธิบาย และให้เหตุผลสิ่งที่เรียนรู้ และสามารถสาธิตสิ่งที่เรียนรู้ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีของกาเย่ (Gagne, 1983) ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านความรู้ของบลูม ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ และแนวคิดของทิสนา แชมมณี (2545) ทำให้ได้รายการพัฒนาการของนักศึกษา จำนวน 7 ข้อความ ได้แก่ สามารถจำแนก แยกแยะสิ่งที่เรียนรู้ สามารถรวบรวม และจัดระเบียบใหม่จากสิ่งที่เรียนรู้ สามารถเปรียบเทียบ สรุปความ และวิจารณ์สิ่งที่เรียนรู้ สามารถอ้างอิงสิ่งที่เรียนรู้ สร้างความคิดรวบยอดจาก

สิ่งที่เรียนรู้ สร้างกฎเกณฑ์ใหม่จากการวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ และสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหา สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบนั้น เกี่ยวข้องกับทฤษฎีพัฒนาการในวัยนักศึกษาของ ชิกเกอร์ริงและไรเซอร์ (Chickering & Reisser, 1993) ทำให้ได้รายการ จำนวน 11 รายการ ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีพัฒนาการด้านการเข้าสังคม มีพัฒนาการด้านการทำงานกลุ่ม สามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเอง สามารถปกครองตนเอง สามารถสร้างเอกลักษณ์ของตน มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถกำหนดเป้าหมายชีวิตของตน เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ และเห็นคุณค่าของความพอเพียง และทิสนา แชมมณี (2545) ได้เสนอแนวคิดการเรียนรู้ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ว่า ประกอบด้วย การคิดวิเคราะห์ 6 ทักษะ ซึ่งนำสู่รายการพัฒนาการของนักศึกษา จำนวน 1 รายการ คือ สามารถนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย สำหรับทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ นั้น เมเยอร์ (Mayer, 2001) ได้กล่าวว่า ผู้สอนควรระบุพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออก และสามารถสังเกตได้ ระบุเงื่อนไขแห่งการแสดงพฤติกรรม และความช่วยเหลือ และระบุมาตรฐานของพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออก ในขณะที่ ไทเลอร์ (Taylor, 1998) กล่าวว่า ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในกิจกรรม เพื่อให้ได้รับประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง จัดสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก และการจัดประสบการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ได้เพิ่มพูนความคิดเห็น และได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน และกาเย่ (Gagne, 1983) ระบุว่า ผู้สอนควรเร้าความสนใจของผู้เรียนด้วยสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนด้วย

การตั้งคำถาม บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นความจำผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์และเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้ที่มีอยู่ก่อน นำเสนอเนื้อหา ยกตัวอย่าง ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ ให้คำแนะนำเพิ่มเติม สอบเพื่อวัดระดับความเข้าใจและทักษะ และนำไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกับนพิตา พุดสโต (2547) กล่าวว่า อาจารย์ควรกระตุ้นให้นักศึกษาคิดค้น สร้างงาน โดยประยุกต์ความรู้และทักษะ เทพนคร ทาคง (2546) กล่าวว่า มาตรฐานในรายวิชาควรเน้นความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและทักษะหรือการปฏิบัติ และวรรณ ศรีตะลานุกค์ (Sritalanook, 2013) กล่าวว่า การเรียนการสอนนอกชั้นเรียนมีความจำเป็น โดยอาจารย์ควรสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งทฤษฎีและแนวคิดเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดปราชญ์ภูมิปัญญาไทย คือ บอกให้รู้ ทำให้ดู อยู่ให้เห็น และเป็นให้จริง (สมาคมครูภูมิปัญญาไทย, 2546)

การวิจัยนี้จึงได้จำแนกข้อความจากทฤษฎีข้างต้นเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ ทำให้ได้ข้อความสำคัญที่นำไปสู่การสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วย 14 ข้อความเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ และ 73 ข้อความเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ 8 ด้าน

3. ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้เตรียมความพร้อมให้กับหน่วยงานในสังกัด โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย 3

ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน และยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน ในที่นี้ยกมาเฉพาะยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 (อาภรณ์ แก่นวงศ์, 2555) ที่กำหนดกลยุทธ์ให้มุ่งพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ และพัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาต้องเตรียมพร้อมให้บัณฑิตของตนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังเช่นรายงานการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับมหาวิทยาลัย (ปณิตธร แสงอรุณ, 2555) ที่ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพความสามารถในการพูดและการฟัง สำหรับด้านการประกอบวิชาชีพนั้น บัณฑิตต้องมีความชำนาญในวิชาชีพของตน อีกทั้ง ยังต้องสามารถทำงานในพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมแตกต่างจากวัฒนธรรมของตน และด้านจิตสำนึก บัณฑิตต้องตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน ดังนั้น การวิจัยนี้จึงได้รวบรวมคุณลักษณะข้างต้นเป็นรายการพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสามารถจำแนกเป็นรายการ 2 ด้านหลัก ได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย การฟังภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (E1) การพูดภาษาอังกฤษ (E2) การอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ (E3) และการเขียนเอกสารเป็นภาษาอังกฤษ (E4) และความพร้อมสู่อาเซียน ซึ่งประกอบด้วย การทำงานกับผู้ที่มีความแตกต่าง (A1) การตระหนักในความเป็นพลเมืองของอาเซียน (A2) การเป็นผู้นำกลุ่ม

(A3) และการเป็นสมาชิกที่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม (A4)

4. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ได้กำหนดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาไว้ 5 ด้าน ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม (L1) ความรู้ (L2) ทักษะทางปัญญา (L3) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (L4) และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (L5) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เมื่อสกัดคำหลักของผลการเรียนรู้แต่ละด้านทำให้ได้รายการประเมินตามกรอบมาตรฐานนี้ กล่าวคือ L1 ประกอบด้วย 7 รายการ คือ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก L2 ประกอบด้วย 4 รายการ ได้แก่ มีความรู้หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถอธิบายความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชา เห็นความสำคัญของงานวิจัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ L3 ประกอบด้วย 4 รายการ ได้แก่ สามารถค้นหาข้อเท็จจริง สามารถประเมินข้อมูล สามารถเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ และสามารถเสนอแนะแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม L4 ประกอบด้วย 4 รายการ ได้แก่ ช่วยแก้ปัญหาในกลุ่ม มีภาวะผู้นำ สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และรับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และ L5 ประกอบด้วย 5 รายการ ได้แก่ ระบุประเด็นปัญหา ประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการกับข้อมูลสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสม

อย่างไรก็ตาม การทบทวนเอกสารพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังประกอบด้วย 2 ด้านหลัก คือ การประเมิน (L6) และการบูรณาการ (L7) ซึ่ง L6 ประกอบด้วย สามารถปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ตนทำผิดพลาด สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนระหว่างปฏิบัติ สามารถอธิบายเหตุผลของข้อผิดพลาดของตน และสามารถอธิบายวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดของตน และ L7 ประกอบด้วย สามารถเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับความรู้ใหม่ สามารถเชื่อมโยงความรู้ในวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน สามารถเชื่อมโยงความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ในภาพรวม และสามารถระบุข้อบกพร่องของความรู้ทั้งหมดในภาพรวม

5. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วย มีภาวะผู้นำ ใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศได้เป็นอย่างดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเหตุผล สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีสุขภาพดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ มีจรรยาบรรณ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักประชาธิปไตย มีความรู้และทักษะ มีทักษะในการจัดการแก้ปัญหา เป็นผู้นำในการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบต่องาน ครอบคลุม สังคม มีระเบียบวินัย ตระหนักในภาระหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติในการบำเพ็ญประโยชน์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 2555; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์, 2555; วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์, 2553)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พัฒนาการของนักศึกษา หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

วิธีการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน 4 ลักษณะ คือ

1. การเตรียมพร้อมและการฝึกทักษะ ประกอบด้วย การศึกษาเนื้อหาก่อนเรียน (1.1) การฝึกทักษะจากบทเรียน (1.2) การทำกาบ้านหรือโครงการ (1.3) และการร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (1.4)

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย การให้นักศึกษาเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (2.1) การให้นักศึกษาระบุปัญหาและความจำเป็นในเรื่องที่จะเรียน (2.2) การให้นักศึกษาจำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ (2.3) การซักถามผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ (2.4) และการให้นักศึกษาอภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี (2.5)

3. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ประกอบด้วย การค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ (3.1) และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียน (3.2)

4. การประเมินผล ประกอบด้วย การให้นักศึกษากำหนดรายการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง (4.1) การให้นักศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง (4.2) และการให้นักศึกษาประเมินผล การสอนของผู้สอน (4.3)

สมมติฐานของการวิจัย

1. วิธีการสอนมีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552

2. วิธีการสอนมีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ทำการศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ ซึ่งมีประชากรจำนวน 15,389 คน คิดเป็นตัวอย่าง 390 คน ($p < 0.05$) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.98 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.9634 เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 3-11 ธันวาคม 2555 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าที และสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์ค่าทีเพื่อให้ได้ผลของวิธีการสอนตามวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาวิธีการ

สอนที่มีค่า $p < 0.01$ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน บวกแสดงความสัมพันธ์เชิงบวก (V) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลบแสดงความสัมพันธ์เชิงลบ (X) และกรณีที่ $p > 0.01$ แสดงว่า วิธีการสอนนั้นไม่ส่งผลต่อพัฒนาการของนักศึกษา (-)

ผลการวิจัย

วิธีการสอนมีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552

ผลการสังเคราะห์ค่าทีเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 วิธีการสอนมีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษา

ตารางที่ 1 วิธีการสอนที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษา

วิธีการสอน	มคอ 3					นอกรอบ มคอ 3	
	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7
1. การเตรียมพร้อมและการฝึกทักษะ							
1.1 การศึกษาเนื้อหาก่อนการเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	-	-
1.2 การฝึกทักษะจากบทเรียน	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓
1.3 การทำการบ้านหรือโครงการ	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓
1.4 การร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	✓	✓	-	✓	-	✓	-
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน							
2.1 การให้นักศึกษาเลือกกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	-	-	✓
2.2 การให้นักศึกษาระบุปัญหาและความจำเป็นของเรื่องที่จะเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓
2.3 การให้นักศึกษาจำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.4 การที่นักศึกษาซักถามผู้สอน เมื่อไม่เข้าใจ	✓	-	✓	✓	-	✓	✓
2.5 การที่นักศึกษาได้อภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมการเรียนการสอน							

วิธีการสอน	มคอ 3					นอกกรอบ มคอ 3	
	L1	L2	L3	L4	L5	L6	L7
3.1 การที่นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓
3.2 การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนรู้	✓	-	✓	-	✓	✓	✓
4. การประเมินผล							
4.1 การให้นักศึกษากำหนดรายการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	✓	-	✓	-	✓	✓	✓
4.2 การให้นักศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	✓	-	✓	-	✓	-	✓
4.3 การให้นักศึกษาประเมินผลการสอนของผู้สอน	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ 7 ประการ คือ ประการที่ 1 การสอนทั้ง 4 ลักษณะ ล้วนส่งผลเชิงบวกต่อ L1 ประการที่ 2 ลักษณะการสอนแบบ 2 ส่งผลเชิงบวกต่อ L3, L4 และ L7 ประการที่ 3 ลักษณะการสอนแบบ 3 และแบบ 4 ก่อให้เกิดพัฒนาการเชิงบวกต่อ L3, L5 และ L7 ประการที่ 4 ลักษณะการสอนแบบ 2 ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการเชิงบวกในรายด้านมากที่สุด ประการที่ 5 วิธีการสอนแบบ 2.3 และ 2.5 ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการครบทุกด้าน ประการที่ 6 วิธีการสอนแบบ 1.1, 2.1 และ

2.3 ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการครบทุกด้านตามกรอบมาตรฐานนี้ และประการที่ 7 วิธีการสอนแบบ 1.4 ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการเชิงบวกในรายด้านน้อยที่สุด คือ มีพัฒนาการด้าน L1, L2, L4 และ L6

วิธีการสอนมีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลการสังเคราะห์ค่าที่เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 วิธีการสอนมีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 2 วิธีการสอนที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีการสอน	ทักษะภาษาอังกฤษ				ทักษะการเป็นสมาชิก ของประชาคมอาเซียน			
	E1	E2	E3	E4	A1	A2	A3	A4
1. การเตรียมพร้อมและการฝึกทักษะ								
1.1 การศึกษาเนื้อหาก่อนการเรียน	-	√	√	-	-	-	-	-
1.2 การฝึกทักษะจากบทเรียน	X	X	X	X	X	√	X	-
1.3 การทำบ้านหรือโครงการ	-	X	X	-	√	√	-	√
1.4 การร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	-	√	X	-	√	-	√	√
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน								
2.1 การให้นักศึกษาเลือกกิจกรรมการเรียนรู้	-	-	-	-	-	-	-	√
2.2 การให้นักศึกษาระบุปัญหา และความจำเป็นของเรื่องที่จะเรียน	-	√	X	√	-	-	√	-
2.3 การให้นักศึกษาจำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้	-	-	-	-	-	-	-	-
2.4 การที่นักศึกษาซักถามผู้สอน เมื่อไม่เข้าใจ	-	√	-	-	X	√	√	-
2.5 การที่นักศึกษาได้อภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี	-	-	-	-	-	-	-	-
3. การใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมการเรียนการสอน								
3.1 การที่นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์	X	X	-	X	√	√	-	X
3.2 การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียน	X	X	X	X	√	√	√	√
4. การประเมินผล								
4.1 การให้นักศึกษากำหนดรายการประเมินผลการเรียนรู้ของ ตนเอง	-	-	√	√	-	-	√	-
4.2 การให้นักศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง	-	√	-	√	-	-	-	-
4.3 การให้นักศึกษาประเมินผลการสอนของผู้สอน	-	√	√	√	X	√	√	X

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์วิธีการสอนที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ 5 ประการ คือ ประการที่ 1 ลักษณะการสอนแบบ 4 ส่งผลเชิงบวกต่อพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษของ

นักศึกษา แต่ลักษณะการสอนแบบ 3 ส่งผลเชิงลบต่อพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประการที่ 2 วิธีการสอนแบบ 1.2 และ 3.2 ส่งผลเชิงลบต่อพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ประการที่ 3 วิธีการสอนแบบ 2.3 และ 2.5 มิได้ส่งผล

ต่อพัฒนาการของนักศึกษาด้านความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประการที่ 4 วิธีการสอนแบบ 3.2 ส่งผลเชิงบวกต่อพัฒนาการทักษะการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน และประการที่ 5 วิธีการสอนแบบ 1.3 และ 1.4 ส่งผลเชิงบวกต่อพัฒนาการทักษะการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

อภิปรายผล

การสอน 4 ลักษณะที่นำมาเป็นประเด็นในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การเตรียมพร้อมและการฝึกทักษะ (1) การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน (2) การใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมการเรียนการสอน (3) และการประเมินผล (4) ล้วนส่งผลเชิงบวกต่อพัฒนาการของนักศึกษา ด้าน L1 โดยเฉพาะลักษณะการสอนแบบ (2) ส่งผลเชิงบวกต่อ L3, L4, L5 และ L7 ตรงกับเป้าหมายการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ควรให้นักศึกษาเตรียมพร้อมก่อนเข้าชั้นเรียน โดยให้นักศึกษาได้ศึกษาเนื้อหา ก่อนจากหนังสือตำราหรือเอกสารประกอบการสอน ซึ่งหมายความว่า อาจารย์ควรจัดทำหนังสือตำราหรือเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาที่ตนสอน และในระหว่างการเรียนการสอนอาจารย์ควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะจากบทเรียน เพื่อแสดงให้เห็นให้นักศึกษามั่นใจว่า สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันและแก้ไขปัญหาได้ หลังการสอน อาจารย์ควรมอบหมายงานการบ้านหรือโครงการให้นักศึกษาได้ฝึกฝน

เพิ่มเติม สอดคล้องกับนพิตา พุดสโต (2547) ว่า อาจารย์ควรกระตุ้นให้นักศึกษาคิดค้น สร้างงาน โดยประยุกต์ความรู้และทักษะ และเทพนคร ทาคง (2546) ว่า การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดที่อิงมาตรฐานในรายวิชาควรเน้นความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและทักษะหรือการปฏิบัติ นอกจากนี้ การสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับวรวรรณ ศรีตะลานุกค์ (Sritalanook, 2013) ว่า การเรียนการสอนนอกชั้นเรียนมีความจำเป็น โดยอาจารย์ควรสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย สำหรับการส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น อาจารย์ควรเริ่มจากการให้นักศึกษาได้ระบุปัญหาและความจำเป็นในเรื่องที่จะเรียน เพราะเมื่อนักศึกษาเห็นความสำคัญของสิ่งที่ต้องเรียนรู้ พวกเขาจะมีทัศนคติที่ดีและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ หลังจากนั้น อาจารย์ควรให้นักศึกษาจำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้เก่า กับประเด็นใหม่ที่ต้องการเรียนรู้ เมื่อนักศึกษามีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการเรียนรู้ชัดเจนแล้ว อาจารย์ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ระหว่างการเรียนการสอน อาจารย์ควรกระตุ้นให้นักศึกษาซักถามเมื่อไม่เข้าใจ และควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี ซึ่งประเด็นนี้รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยอาจารย์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (วีระวรรณ ศรีตะลานุกค์, 2556ก) พบว่า อาจารย์ข้าราชการเปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างเสรี แตกต่างจากอาจารย์พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาอภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน อาจารย์ควรให้นักศึกษาได้ค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียน นอกจากนี้ อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดรายการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยรายการประเมินผลการเรียนรู้จะต้องครอบคลุมมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทั้ง 5 ด้านและสอดคล้องกับแผนการกระจายความรับผิดชอบของรายวิชาในหลักสูตรนั้นๆ เช่นเดียวกับนพิตา พุดสโต (2547) ว่า อาจารย์ควรใช้เกณฑ์การประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความสำคัญของเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการของนักศึกษา สำหรับการกระบวนการประเมินผลนั้น นักศึกษาควรได้รับการแจ้งให้เข้าใจถึงรายการประเมินและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มการเรียนการสอน ซึ่งวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ควรใช้การประเมินผลจากทุกมุมมอง เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่เที่ยงตรงและเที่ยงธรรมมากที่สุด อาทิ การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบต่อให้ทุกฝ่ายที่มีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาได้มีส่วนร่วม แต่ด้านความรู้ควรให้สิทธิ์แก่อาจารย์เป็นผู้ประเมิน เป็นต้น ยิ่งกว่านั้น อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาประเมินผล การสอนของอาจารย์ด้วยเช่นกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาการสอน รายวิชา และการพัฒนาหลักสูตร รายการการประเมินผลการสอนของอาจารย์ต้องสอดคล้องกับรายการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา (วีระวรรณ ศรีตะลา นุคค์, 2556ข)

ข้อค้นพบข้างต้นสามารถนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นพัฒนาการของนักศึกษาครบทุกด้านตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับ

อุดมศึกษา และครอบคลุมพัฒนาการที่จำเป็นอีก 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะการประเมิน และทักษะการบูรณาการ ดังนี้

1. ชั้นก่อนการสอน ประกอบด้วย 4 วิธีการ ได้แก่ การให้นักศึกษากำหนดรายการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ระบุปัญหาและความจำเป็นของเรื่องที่จะเรียน จำแนกประเด็นที่ต้องการเรียนรู้ และศึกษาเนื้อหาก่อนการเรียน

2. ชั้นระหว่างการสอน ประกอบด้วย 3 วิธีการ ได้แก่ การให้นักศึกษาเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ ซักถามผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ และอภิปรายประเด็นต่างๆ ได้อย่างเสรี

3. ชั้นหลังการสอน ประกอบด้วย 4 วิธีการ ได้แก่ การให้นักศึกษาฝึกทักษะจากบทเรียน ทำการบ้านหรือโครงการ ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และประเมินผลการสอนของผู้สอน

4. ชั้นพัฒนาการนอกหลักสูตร ประกอบด้วย 3 วิธีการ ได้แก่ การให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนรู้

นอกจากนั้น การวิจัยนี้ยังได้ข้อค้นพบที่สำคัญเกี่ยวกับวิธีการสอนที่มีผลต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กล่าวคือ ความพร้อมของนักศึกษาซึ่งสามารถจำแนกได้ 2 ทักษะหลัก คือ ทักษะภาษาอังกฤษ และทักษะการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน วิธีการสอนที่ส่งผลดีต่อทักษะภาษาอังกฤษ คือ วิธีการสอนแบบ 1.1, 4.1, 2.4, 4.2 และ 4.3 อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนแบบ 1.2 ส่งผลเชิงลบต่อพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนั้น วิธีการสอนโดยการฝึกทักษะจากบทเรียน และการใช้เทคโนโลยีในการเรียน จึงควรเน้นกิจกรรมการฝึกพูดและฟังภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ วิธีการสอนแบบ 3.1 และ 3.2 ส่งผลเชิงลบต่อพัฒนาการ

ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปได้ว่า ข้อมูลที่ปรากฏบนเว็บไซต์เป็นภาษาไทย และถ้าเป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาสามารถใช้เครื่องแปลภาษาได้ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นไปได้ในเชิงลบ ดังนั้น การมอบหมายงานโดยให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางเว็บไซต์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนรู้ นั้น อาจารย์ควรกระตุ้นและเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษา โดยเฉพาะคำสำคัญที่มักปรากฏบนเว็บไซต์ และเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ศึกษามีพัฒนาการตามยุทธศาสตร์ที่ 2 (อาภรณ์ แก่นวงศ์, 2555) ที่กำหนดให้พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ สำหรับด้านการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อาจารย์ควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนเพื่อช่วยพัฒนาการทักษะการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ด้านการทำงาน การเป็นพลเมือง การเป็นผู้นำ และการเป็นสมาชิกที่ให้ความร่วมมือกับการทำงานของกลุ่ม ทั้งนี้เพราะการที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีเครือข่าย ย่อมช่วยให้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และมีโลกทัศน์ที่กว้างขวางมากขึ้น สังคมเครือข่ายเป็นสังคมเปิดที่ไม่ได้จำกัดเชื้อชาติและศาสนา เป็นสังคมที่ไร้พรมแดน ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรลงทุนและจัดสรรทรัพยากรทางเทคโนโลยีให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ ทั้งในเขตพื้นที่ของมหาวิทยาลัย หรือการเข้าสู่ระบบจากภายนอกมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาในรายวิธีการสอน อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษากำหนดรายการประเมินผลการเรียนรู้ ควรมอบหมายให้นักศึกษาทำการบ้านหรือโครงการ ควรให้นักศึกษาระบุปัญหาและความจำเป็นของเรื่องที่จะเรียน ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ ควรกระตุ้นให้นักศึกษาซักถามเมื่อไม่เข้าใจ ควรให้นักศึกษาประเมินผลการ

สอนของอาจารย์ และควรกระตุ้นให้นักศึกษาร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งวิธีการสอนเหล่านี้จะส่งผลเชิงบวกต่อพัฒนาการทักษะการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนด้านการทำงาน การเป็นพลเมือง การเป็นผู้นำ และการเป็นสมาชิกที่ให้ความร่วมมือกับการทำงานของกลุ่ม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย (อาภรณ์ แก่นวงศ์, 2555)

ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยควรสนับสนุน และจัดการฝึกอบรมคณาจารย์ให้สามารถใช้วิธีการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนอันเกิดจากการสังเคราะห์ข้อค้นพบของงานวิจัยนี้ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กระบวนการนี้ได้แสดงให้เห็นถึงลำดับขั้นการวิธีการสอนแต่ละขั้นที่มีผลต่อพัฒนาการของนักศึกษาในแต่ละด้าน รวมทั้งการเพื่อเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ช่วยให้อาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ข้อค้นพบว่าการฝึกทักษะจากบทเรียนก่อให้เกิดผลเชิงลบต่อพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ควรใช้ภาษาอังกฤษในการสั่งงานหรือการสนทนาทั่วไป โดยใช้ข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ กับนักศึกษา และกระตุ้นให้นักศึกษาได้ตอบด้วยภาษาอังกฤษ และไม่ควรลงโทษนักศึกษาที่พูดผิด แต่ควรให้กำลังใจในความกล้าพูด

ข้อค้นพบว่า การค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเรียนส่งผลเชิงลบต่อทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้น อาจารย์ควรมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างประเทศ และให้ความช่วยเหลือ พร้อมการตั้งข้อสังเกตในการประยุกต์ใช้ทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ปรากฏเป็นเชิงลบในการจัดการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า คณาจารย์ไม่มีทักษะภาษาอังกฤษเช่นกัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้กับคณาจารย์อย่างเร่งด่วน เพื่อให้คณาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนที่พร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของวิธีการสอนที่มีต่อพัฒนาการของนักศึกษาในแต่ละด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนในระดับอุดมศึกษายังมีอีกหลายวิธี ดังนั้น จึงควรจัดทำการศึกษาวิจัยเช่นเดียวกันนี้อย่างเป็นทางการ เพื่อสนับสนุนนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการมุ่งเน้นพัฒนาบัณฑิตที่พึงประสงค์ นอกจากนี้ ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ด้วยเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา แชมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพนคร ทาคง. (2546). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดที่อิงมาตรฐานในรายวิชาเสริมสมรรถภาพในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพิตา พุดสโต. (2547). แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ในการเรียนการสอนบนเว็บสำหรับอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัทมฉัตร แสงอรุณ. (2555). อิทธิพลของวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับมหาวิทยาลัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์. (2555). คู่มือนักศึกษา 2555. สุรินทร์: รุ่งอรุณเกียรติออฟเซต.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. (2555). คู่มือนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- วรวรรณ ศรีตะลานุกค์. (2555). เอกสารคำสอน รายวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.

- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสурินทรี. (10 มิถุนายน 2553). รายงานประจำปีการศึกษา 2552. เข้าถึงได้จาก [http:// www.bcnsurin.ac.th](http://www.bcnsurin.ac.th).
- วีระวรรณ ศรีตะลานุคค์. (2556ก). การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยอาจารย์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.
- วีระวรรณ ศรีตะลานุคค์. (2556ข). การพัฒนาเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 และความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.
- สมาคมครูภูมิปัญญาไทย. (2546). *ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ 1 - 5*. กรุงเทพมหานคร: สมาคมครูภูมิปัญญาไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- อาภรณ์ แก่นวงศ์. (2555). ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- Bloom, B. (1956). *Taxonomy of educational objectives: the classification of educational goals*. New York: David Mckay.
- Bruner, J. (1977). *The process of education* (2 ed.). Cambridge, Mass.: Havard University Press.
- Chickering, & Reisser. (1993). *Education and identity*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Gagne, R. M. (1983). Psychology of Mathematics Instruction. *Journal for Research in Mathematics Education*, Vol. 14, No. 1, 7-18.
- Kohlberg, L. (1974). Education, moral development and faith. *Journal of Moral Education* 4(1), 5–16.
- Mayer. R.E. (2001). *Multimedia learning*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Sritalanook, W. (2013). The model of fostering democracy culture to university students in Surin. The 5th International Conference: The ASEAN Cooperation for Sustainable Development (pp. 80 - 87). Surin: Surindra Rajabhat University.
- Taylor, E. (1998). *The theory and practice of transformative learning: A critical review*. Columbus, Ohio: Center on Education and Training for Employment.